

DON KICHOT

Až mi jednou bude dvě stě padesát
a počítat roky přestane mě bavit,
až ucítím na sto honů, kdo mi chce lhát,
a moje první žena mě začne znovu zdravit,

až mi jednou bude dvě stě padesát,
svět se bude točit stejně nakřivo,
narovnáám si záda a půjdu se prát
za jedno dobře natočený, poctivý pivo.

Až si v dlani napočítám tisíc vyschlých řek
a na ostré tváři břitva se otupí,
budete mě prosit, ať prozradím ten lék,
po kterém se roky tak pěkně kupí.

Mám svůj důvod roztáčet větrný mlýny,
na vitzce Don Kichot a na duši blednou stíny.

Nepošlu vás k čertu, půjdeme k vodě
a ze všech vašich diářů vytrháme listy
a z těch listů poskládáme papírový lodě,
už se houpou na hladině, už se osud čistí,

až mi jednou bude dvě stě padesát
a počítat roky přestane mě bavit,
pak to všechno kolem začnu teprv milovat
a to, co jsem rozbil, budu umět spravit.

Mám svůj důvod roztáčet větrný mlýny,
na vitzce Don Kichot a na duši žádný stíny.